

Na internetu jsem si našel, že na pernštejnské slavnosti jede z Jihlavy parní lokomotiva. Odjezd byl v 7.50, proto jsme museli brzo vstávat. Doklusal jsem do garáže pro auto a po sedmé už svištěl na nádraží. V půl jsme stáli na peróně a nikde nikdo. Výpravčí nám sdělil, že vlak jede z hlavního nádraží. Opět jsme skočili do auta a vyrazili. Zaparkoval jsem, popadl psa a rychlým krokem se přesouval k vlaku. Doběhnul jsem zadní vagón a čekal na ženu. Ta si lážo plážo kráčela za námi. Vlak zapískal a rozjel se. Vracel jsem se tedy k autu. Žena mi sdělila, že se diví, že jednou odejel vlak na čas. Dojel jsem do Tesca natankovat a pak najel na dálnici, směr Pernštejn. Ve Velkém Meziříčí jsem sjel z dálnice, jelikož jsem zahlédl odbočku na Křižanov. A to byla chyba. V Meziříčí asfaltovali centrum, takže bylo neprůjezdné. Půl hodiny jsem bloudil po městě a snažil se dostat na odbočku.

Pokusil jsem se chytat přede mnou jedoucích aut, ale jednou jsem skončil před Billou a pak za městem na nějaké polňačce. Vytáhnul jsem navigaci, vrátil se na dálnici a sjel o kus dál. Nějakými poloturistickými zkratkami jsem dojel k Nedvědí. Před vjezdem do obce jsem udělal krátkou čúr pauzu, na které jsme nachytali klíšťata a poté za dvacku zaparkoval blízko hradu. Bylo devět patnáct a moc lidí se nahoru nehrnulo. U brány jsme vysolili pade za vstup. Na nádvoří lákali dva ochotníci kolemjdoucí na loutkové divadlo, tak jsme si sedli a zažili docela dobrou bžundu. Kolem chodili lidé v dobových kostýmech, řemeslníci vyráběli své výrobky, vojáci se cvičili ve zbrani. Středověká pohoda. Po poledni se prostranství začalo zahušťovat, proto jsme sešli dolů do Nedvědí. Parkoviště už zdaleka nebylo prázdné tak jako ráno. Prošli jsme se na nádraží, kde funěly dvě parní lokomotivy. Udělali jsme pár fotek a šli se podívat k rybníku na koncert Olympiku. Jelikož se za vstup platilo 250,-Kč a navíc to bylo pojaté jako předvolební mítink ODS, tak jsme se raději šli najíst. Ještě jsem zaslechnul jak Janda peskoval publikum, aby si ho netočili. Hospody byly plné, tak jsme nějaký čas posečkali na nádraží. Po půl hodině se nakonec uvolnilo místo v jedné restauraci a tak jsem si dal svíčkovou za 75,-Kč. V půl páté jela parní lokomotiva na Brno, proto jsme se alespoň svezli s klukem jednu stanici do Doubravníku. Fešná průvodčí obrala nějakou slovenskou rodinku, která jela také do Doubravníku, o 170,-Kč a tatku málem z toho ranila mrtvice. Dal jsem průvodčí kilo, což za 5km a 4 minuty jízdy bylo sice dost, ale mohl jsem se cítit jako sponzor parního vlaku a ukázat Slovákům, že my Češi na nějakou korunu nehledíme.

V Doubravníku byly na náměstí podobné stánky jako v Nedvědí. Dal jsem si jednu Černou Horu, protože jsem se rozhodnul vyčkat na koncert Kamelotu. Dokonce jsem dostal chlebiček zadarmo. Do začátku koncertu zbývala hodina, tak jsem si bloknul první dvě lavice. Za mnou nějací dědové rozebírali otázky předraženosti vstupu na odpolední představení v Nedvědí a pracovní kázeň Romana Horkého, zpěváka Kamelotu, který zřejmě s nimi fáral. Musím, říci, že na něm nenechali niť suchou a kdyby je Horký slyšel, tak by je tak z podia nezdravil. Po koncertě jsme si dali ještě steak za 40,-Kč a už se šikovali k domovu. Kamarádka nás dovezla do Nedvědí, kde jsme měli zaparkované auto. Jel jsem nejbližší zkratkou na dálnici a na plný plyn uháněl k domovu. Na nájezdu dálnice z Pelhřimova na Prahu dostal díky velké rychlosti v zatáčce nějaký BMW smyk, a tak jsem byl rád, že nás blbec nesmetl.